

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת כי תבוא תשפ"ג

בהוצאת: אוריאל יעוף ופטרונות בע"מ
יפה רום 40 ירושלים ת"י

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

סרקו להורדה

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

©

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת כי תבוא תשפ"ג – מטרת העונש האמתית

מענינותיך של רבינו הבעש"ט הקדוש – זו תורת החסידות, שהיא פנימיות דפנימיות דפנימיות הלב. זה החלק המתוק של התורה. זה הימוחין דגדלות של התורה. זה הסוד של התורה. זה הסוד של ההתעלות, של לגרום לגילוי פנים סוף סוף על ידי עבודה לשמחה, להשראת השכינה, לתיקון עולם במלכות שדיי – כל הדברים היפים. והכל מצד האהבה. לכן זה נקרא 'חסידות' – מלשון חסד, חסדים.

יש חסדים ויש גבורות, זה מה שיש. יש חכמה – בינה – ודעת. בימח הדעת, כתוב בקבלה, יש ה' חסדים וה' גבורות. ובפרשה יש את הברכות – שאלה החסדים, והקללות – שאלה הגבורות.

וברגע שעם ישראל קיבל על עצמו את התפקיד הזה של להיות "ממלכת כהנים וגוי קדוש" ולקיים את התורה, אי אפשר לברוח... האומות לא הסכימו, אז יש להם רק שבע מצוות בני נח. אנחנו קיבלנו על עצמנו – אז אין משחקים בזה. ולכן לצערנו הקללות התקיימו, כי לא התנהגנו תמיד על פי התורה. ויש בזה מחויבות לפרט ולכלל. הפרט – כל יהודי ויהודיה צריכים לשמור ולקיים את התורה. והכלל – כלל עם ישראל צריך להתנהג כראוי על פי התורה. והיו כל מיני תקופות, כמו שאמרנו...

עכשיו אנחנו בעזרת ה' לקראת הגאולה השלמה צריכים לחזור בתשובה. 'כלו כל הקצין', רק תשובה מעכבת – תשובה שלמה, תשובה לשם שמים, תשובת כל העולמות כולם, תשובה – תשוב ה"א. זו דרגה גבוהה, כל אלה, שעל ידי התשובה שלנו תשוב ה"א – השכינה. השכינה: ה' ישרה את שכינתו ויתגלה, וינהל את העולם בגלוי, ולא בהסתתר כמו עכשיו.

ערב טוב! שבוע טוב! מה שלומכם?

ובשם ה' נעשה ונצליח!

"כי תבוא אל הארץ", כן, הארץ – ארץ ישראל. לא פשוט, לא פשוט הענין של ארץ ישראל – שזה המקום של עם ישראל, ועם ישראל צריך לקיים את תפקידו, "ממלכת כהנים וגוי קדוש", בארץ ישראל על פי תורת ישראל. זה כבר נאמר.

וכאן בפרשה זה מתחיל יפה, עם הברכות שנקבל אם נשמור את התורה והמצוות ונקיים את התפקיד, וחלילה אחר כך ממשיך עם הקללות שנקבל חס ושלום אם לא נקיים את התפקיד.

ולצערנו, הקללות הן לא סתם אזהרות בעלמא כמו שאומר אבא, 'נו נו נו, אוי ואבוי. אם תעשה ככה, נעשה לך ככה', אלא אלה באמת קללות שהתקיימו במשך ההיסטוריה של עם ישראל, כמו שמובא בפרשה, הזוועה והשוואה ושאר הצרות הנוראות, גם חורבן הבית וגם אחר כך בגלות.

וההסכם שיש לנו עם ה' יתברך, הברית, החוזה, היא "ברית מלח", זה לא משתנה. עם ישראל קיבל על עצמו את התורה, אמרנו "נעשה ונשמע" – עכשיו צריך לקיים את התורה.

בגלל הגלות ובגלל התלאות ובגלל ההסתר פנים, חלקים של עם ישראל, תינוקות שנשבו וכן הלאה, לא יודעים את התורה, לא מבינים את החשיבות של התורה, את האמתות של התורה. ולכן יש ענין של להפיץ תורה ברבים – לזכות את הרבים, כמו שאמר המשיח לרבינו הבעש"ט, שהוא יבוא 'לכשיפוצו מעינותיך חוצה'.

נותנים הזדמנות ועוד הזדמנות, כמה הזדמנויות. בסופו של דבר, אם הבן אדם לא מתקן, אז ה' יעזור...

מצד שני, ה' חושב מחשבות "לְבַלְתִּי יְדַח מִמֶּנּוּ נְדַח". הוא לא מוכן ששום נשמה קדושה לא תגיע לתיקון, גם אלו שהן עשוקות קשה בקליפה – או בעולמות עליונים, שהן שם עשוקות עדיין, או בעולם הזה: שיש להן מוחין הַפְּךְ התורה, אלה ה'תינוקות שנשבו', מה שנקרא.

אפשר להגיד אולי שכל הדור או רוב הדור הם 'תינוקות שנשבו', כי מי שלא זכה לגילוי פנים ולידעת דקדושה, אז עדיין הוא מעורבב טוב ורע עם מוחין כאלה ומוחין כאלה... כולם אנוסים קצת, כן. אני מלמד זכות, אבל זה נכון. אנחנו יושבים בתוך העם, ורואים את האנשים ואת הצרות שלהם ואת המצב שלהם, המוסרי, הרוחני – למטה מאד. הדור במצב קשה מאד, דור גשמי מצד אחד, כן, 'דור ממון', אמרו חכמים. מצד שני – זה דור יקר, שיש בו הרבה בעלי תשובה, בעלות תשובה, פלא פלאים.

הרבה אנשים מתעוררים מעל טעם ודעת לחפש את אבא שבשמים, לחפש את הסיבה לבריאה, לחפש את המשמעות של החיים. ולא מספק אותם מה שהם רואים, כל ההנאות של העולם הזה או כל הנושאים שיש בעולם הזה. זה לא מספיק לבן אדם. הוא מחפש. הוא מרגיש. יש לו צמא, צמאון לה' יתברך! למשמעות, לאבא שבשמים! מעבר ליתנאי השירותי וההשרדות.

גם כולם מבינים שאדם חי עד מאה ועשרים. אחר כך הוא... – לאיפה הוא הולך...? מה קורה...? אז כל אדם שואל את עצמו את השאלות. ויש כאלה שמנסים להתעלם.

אז התחלנו בשאלה באמת אם העונש עוזר. קודם כל, לפי התורה יש ארבע מיתות בין דין: סקילה, שריפה, הרג וחנק, שזה נוהג רק בזמן שבית המקדש קיים ויש סנהדרין גדולה בלשכת הגזית. אז עכשיו אין את הדיני נפשות. אבל ה' נפרע, באופן נסתר הוא נפרע מהנשמות.

והענשים – הם באים כדי לכפר ולזכך. זה לא עונש כדי 'להתעלל', חס ושלום. והיות שהעולם הזה הוא לא העולם הנצחי, אז בן אדם מקבל פה כל מיני ענשים כמו שכתוב בפרשה, ענשים קשים מאד. וגם העם כעם מקבל חלילה ענשים. וזה כדי לכפר לנו על העוונות ולהביא אותנו מתוקנים לעולם הבא.

מי שרוצה להבין איך כל זה נעשה צריך לקרוא את הספר 'שער הגלגולים' של הרב חיים ויטאל, תלמידו של האר"י הקדוש. גם אם בן אדם לא מבין הכל, שמונים אחוז הוא יבין אם הוא יתעקש. אם חסרים לו מושגים יסודיים של הקבלה – שיקרא את הספר

אז לכל זה צריך לעשות הכנות. כל אחד צריך לתקן את עצמו, לבדוק איפה הוא צריך לשפץ – מחשבה דיבור מעשה, מצוות שבין אדם למקום יתברך, מצוות שבין אדם לחברו. עכשיו אנחנו גם בחודש אלול, "אני לדודי ודודי לי" – ענין הדבקות, עבודה לְשִׁמָּה.

המלאכה מרובה מאד. "המלאכה מרובה והפועלים עצלים", כן? "ובעל הבית דוחק". הוא דוחק יותר ויותר כי הזמן מתקצר. הזמן הקצוב לעולם התיקון כמו שאנחנו מכירים אותו – מתקצר.

ולכן ככל שמתקרבים לזמן שהגאולה צריכה לבוא בכל מקרה, אנחנו יותר בלחץ. לוחצים כדי שנעשה תשובה.

אם עושים תשובה על ידי בחירה שאנחנו בוחרים בה' ובתורתו ולקיים הכל באהבה ובשמחה ומיראה, אז הכל יבוא בקלות. ואם לא, אומרים חכמים שיבואו יסורים, רחמנא לצלן. מי יכול לעמוד ביסורים...?

ובכלל, זו שאלה בחינוך – אתם יודעים שאני איש חינוך, איש החינוך המיוחד: האם הענשים עוזרים? זו באמת שאלה עמוקה. האם הענשים עוזרים לְפָרֵט ולכלל, היסורים? האם זה עוזר כדי שנתעורר לתקן את עצמנו או לא?

כתוב בקבלה שהאור מצטייר לפי הכלי. ה'כלי' – זה אנחנו, זה הבן אדם. ה'אור' – זה מה שה' משפיע לנו, גם גשמיות, וגם רוחניות – ה'מוחין', שזה ההשגה של הבן אדם, חכמה בינה ודעת.

זה תלוי במצב שלנו: אם בן אדם מקולקל, אז תעניש אותו – אולי מפחד הוא יעשה קצת תשובה. וזה לא רע שהבן אדם עושה קצת תשובה, ומהקצת הזה אחר כך 'מצוה גוררת מצוה'. יש אנשים שחוזרים רק מפחד ומיסורים. ויש אנשים שחוזרים מהארת פנים, מאהבת ה', שזו דרגה גבוהה יותר, אהבת ה'. אבל אהבה בלי יראה זה גם קלוקל. אז צריך שתהיה גם יראה, 'יראת הרוממות' – אבל גם 'יראת העונש'. תמיד טוב 'יראת העונש', זה תמיד עוזר. זה לא צריך להיות העיקר. אבל זה צריך להיות הבסיס, כדי שבן אדם ישמור על עצמו ולא יחטא, יפחד מה' ולא ישמע בקול היצר, יצר הרע הפרטי והכללי. היצר הפרטי נלחם נגד הבן אדם הפרטי, והיצר הכללי נלחם נגד כל עם ישראל, מנסה להחטיא את עם ישראל.

אז יש לנו מלחמה קשה, שהיא תיפסק רק כשה' יבטל את היצר הרע הפרטי והכללי. עד אז יש את המלחמה.

ויש את תורת הגלגולים. "דור הולך ודור בא" – אומר האר"י הקדוש: "הדור שהולך הוא הדור שבא". זאת אומרת, עד שמגיעים לתיקון – מתגלגלים. הגלגולים מוקצבים, הם לא עד אין סוף.

שלנו 'רומח פינחס', שנמצא באתר. אפשר להזמין אותו בחינם בטלפון או להוריד אותו מהאתר בחינם. הוא נותן בסיס לכל תורת הקבלה. אחר כך אפשר לקרוא בישער הגלגולים' ולהבין בעזרת ה' את הכל.

ואז הבן אדם מבין: הכל לפי משפט, לפי צדק, אין טעויות, הכל לפי הגלגולים, מה שבן אדם צריך, לפעמים יש לבן אדם אחד כמה ניצוצות שונים, כמה שרשים שונים – הוא משלם על כל מיני דברים שעשה בגלגולים אחרים, ומעמידים אותו בנסיונות, הוא לא יודע למה יש לו את הנסיונות האלה – הכל מהגלגולים הקודמים.

בדור הזה כבר ידוע שכולנו מגולגלים. אז ההנהגה היא לא 'כפשוטו': לפעמים זה "צדיק ורע לו" – 'וואו', יכול להיות שהוא צדיק ובאמת רע לו, אולי זה בגלל גלגול קודם שהוא היה פחות צדיק ואז עכשיו רע לו. "רשע וטוב לו" – אולי הרשע הזה היה קצת בסדר, עשה כמה מצוות וטוב לו בגלל המצוות שעשה, או בגלגול הזה או בגלגול אחר.

בקיצור, החשבון המדויק למה בן אדם סובל, למה הוא נענש – זה למעלה רשום בבית דין של מעלה. כשבן אדם נפטר לעולמו מראים לו את החשבון, והוא מצדיק את הדין כי הוא רואה שהכל אמת.

אם כן, לא תמיד העונש עוזר לבן אדם שיחזור בתשובה. יש אנשים שאתה רואה שהענישו אותם משמים והם מקשים עורף גרוע יותר רחמנא לצלן – מתמרדים, לא מקבלים את העונש בהכנעה, לא אומרים "אשמנו בגדנו", לא, לא לוקחים אחריות על עצמם, מאשימים אחרים. רחמנא לצלן, יש מי שגם יש לו טרוניות כלפי שמים. ה' ישמור.

אז העונש כעונש לא תמיד מועיל, לפי עניות דעתנו, אבל כמובן בשמים אם בן אדם מקבל יסורים והוא לא מתמרד, זה ממרק לו את העוונות.

אבל הקללות שכתובות באמת בפרשה וגם הברכות, זה לא רק לַפְרֵט, זה גם לכלל עם ישראל – איך אנחנו מתנהגים ככלל, כ"ממלכת כהנים וגוי קדוש"? האם אנחנו שם או לא שם? כל אחד יבדוק, יבדוק את המציאות, מה הוא צריך לתקן ומה הוא יכול לתרום כדי שכולנו נתעלה.

לכן המשיח אמר לרבינו הבעש"ט שהוא יבוא "לכשיפוצו מעינותיך חוצה" – כי במעינות של פנימיות התורה, החסידות, ו'דרך עץ החיים', שזה מה שאנחנו הקטנים מלמדים ומפיצים, יש ביכולת המעינות האלו להאיר את עיני הבריות ולתת להם כלים והבנה וכח להתגבר על היצר הרע הפרטי והכללי ולעבוד את ה' לשם שמים. אז לכן ההפצה ההמונית של המעינות היא חשובה כל כך.

ולא משנה מאיזה צד של פרד"ס התורה בן אדם נתפס ומתחיל את התיקון שלו. יש כאלה שהתחילו ממוסר, יש כאלה שהתחילו מסיפורי צדיקים. יש כאלה שהתחילו מאיזה ברכה של איזה צדיק, מישהו שהתחיל כי היה לו איזה אסון, רחמנא לצלן. יש כאלה שהתחילו בגלל ששמעו איזה שיעור תורה או איזה שיעור הלכה. כל אחד בהשגחה פרטית מה שהוא צריך. יש כאלה שהתחילו דוקא מהקבלה, מהחסידות, מ'דרך עץ החיים'. כל אחד לפי שרש נשמתו משמים מאירים לו את הדרך – כדי שיתפס בקדושה ויתחיל לתקן.

ולכן צריך שהתורה תהיה מוכרת לכלל עם ישראל, שלפני כמה עשרות שנים זה בכלל לא היה מוכר. בזכות כל מזכי הרבים, ברוך ה' היום מי שרוצה בקלות מאד מגיע להתעסק בתורה, להתעמק בתורה.

אז מצד אחד, פלא פלאים. מצד שני, זה מחייב, כי אם לא היה מי שיקרב אותו ולא היה לו שום פתח להבין כלום, אז הוא תינוק שנשבה והוא פטור. אבל אם הכל מוגש על 'מגש של כסף', בכל מקום יש לו אפשרות, והוא לא רוצה, הוא יוצא נגד כי זה מחייב אותו, הוא לא רוצה ללמוד תורה כי אז הוא יצטרך לשמור 'חלילה' שבת, וואו... הוא נבהל מהשבת... – אין ברכה יותר גדולה מהשבת! אין עונג כמו עונג שבת. אבל תינוק שנשבה הוא רחוק, הוא מפחד שזה יגביל אותו, שזה יגביל אותו 'וואו'... כאילו שכל החיים פה הם חפשיים. והרי בן אדם מוגבל כל הזמן, ביכולות שלו, האישיות קודם כל, או בחוסר היכולות שלו. הוא מוגבל באמצעים שלו. הוא מוגבל בחוקים שיש. אף אחד לא חפשי. כולם מוגבלים.

השאלה... "שׁוֹם תשים עליך מלך" – מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא ישתבח שמו! עול מלכות ועול מצוות זה לא פיקניק כמו שאומרים, זה עול. אבל אם בן אדם לוקח את העול הזה מאהבה ומהבנה, אז זה כבר לא עול, אפילו שזה קשה, זה קשה מאד.

ככל שעולים גם בדרגות של הקדושה – יותר קשה, שה' יתברך מדקדק עם חסידינו 'כחוט השערה'. אז להיות משה רבינו, זה יותר קשה מלהיות בן אדם פשוט. ברור. יש לו יותר אחריות, ויש לו נסיונות בהתאם למעלתו.

אז ה' ירחם עלינו, על כל עמו ישראל, על הפשוטים ועל החכמים ועל כולם, שנבחר בטוב ונעזוב את הרע, נעשה לו נחת רוח, ולא יהיה צורך בענשים ר"ל, ושזה ישאר רק כאזהרה, ולא שזה יבוא לידי ביטוי במעשה – כי באמת בן אדם לא יכול לעמוד ביסורים. רגע אחד הוא לא יכול לעמוד בשום יסורים – לא יסורי גוף, לא יסורי נפש, לא יסורי רוח, לא יסורים כלכליים, שום דבר. מה זה בן אדם...? הוא כלום.

עושה עם זה? מה הוא עושה עם הזמן היקר שה' נתן לו עלי אדמות? כמה הוא מתעמק? כמה הוא מתעמק...? כמה הוא מתאמץ להגיע לתיקון, להגיע לאמת, להגיע לתכלית? כמה הוא נלחם? לפעמים אדם מבין, אבל הוא לא רוצה להתאמץ. יש הכל. יש כל מיני דגים בים... ה' יעזור שכולנו נזכה.

לחיים! לחיים! לחיים!

יהא רצון שכולנו נתעורר מאהבה ומיראה, מיראה ומאהבה, לעבודתו יתברך!

לחיים! לחיים! לחיים!

לקרוא את הספר שלנו, 'דרך עץ החיים'. הוא נמצא באתר שלנו. תקחו אותו. זו מתנה מהשמים!

יש שמה דרך לעבודתו יתברך.

לחיים! לחיים! לחיים!

וכל טוב סלה.

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

אז כדאי לנו לקבל על עצמנו לעשות את עבודתו יתברך מתוך בחירה, מתוך הבנה שאי אפשר לברוח ולא יעזור כלום. אנשים מנסים לברוח, אבל לא יוכלו לברוח. "אין עצה לנגד ה'". אי אפשר לברוח מלקיים את התפקיד.

אז עוד סיבוב, עוד גלגול, עוד מכות, עוד ענשים, עד שהבן אדם יצטרך ליישר את עצמו לפי מה שהמלך, המלך! המלך רוצה. אדם בסוף צריך לבטל את רצונו בפני רצון ה' תמיד. אין. לא משאירים לנו ברירה. יש לנו בחירה אם זה יהיה על ידי יסורים ורחמנא לצלן בקללות כמו שכתוב, או על ידי שאדם בוחר בטוב ואז טוב לו – כי ה' יתברך הוא לא בן אדם. אין לנו בו תפיסה והשגה כלל. הוא כזה רם ונישא שאיך בן אדם מעיז את פניו? איך אנחנו מעיזים את פנינו רחמנא לצלן לא לעשות רצונו, לעשות הפך רצונו, לבוא בטרוניות, לבזבז את החיים על כל מיני הבלים שלא נשאר מזה כלום?

ברור שבן אדם צריך את קיומו, כן? בגד ללבוש, לחם לאכול, אם לא הוא לא יכול לחיות. אבל מה הוא

מתוך נפשי – התחזקות לימי אלול: השתדל!

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
"ג אלול תשפ"ג

השתדל להיות בין מאירי הפנים.

השתדל להיות בין ממתיקי הדינים.

השתדל להיות בין עושי החסדים.

השתדל להיות בין מזכי הרבים.

השתדל להיות בין הנעלבים ואינם עולבים.

השתדל להיות בין מלמדי הזכות.

השתדל להיות בין המקבלים את היסורים מאהבה.

השתדל להיות בין הענווים.

השתדל להיות בין הצנועים.

השתדל להיות בין הטובים.

השתדל להיות בין המאמינים.

השתדל להיות בין שומרי הברית.

השתדל להיות בין הצדיקים.

השתדל להיות בין לומדי ומקיימי התורה לשמה.

השתדל להיות בין מתקני עולם במלכות שד"י.

השתדל להיות בין המתפללים מעומק הלב.

השתדל להיות בין חיילי ה' ית'.

זכור: "במקום שאין אנשים השתדל להיות איש!"

ב. כל החיים צריך לעשות השתדלות במחשבה, בדיבור ובמעשה למען שמו באהבה. והתוצאות הן בידי שמים!

ג. אם אתה דבק בה' ית' בכל רגע – סופו שהוא ית' יתדבק בך ויקרב אותך אליו ית'.

ואין מעלה גדולה מזו – למצוא חן בעיניו.

ד. הזמנים לא קלים. יש להתחזק בעבודתו ית' בכל רגע!

לחיים! לחיים! לחיים! לחיים! לחיים! לחיים! לחיים! לחיים!